

ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

Η τυπική διαχείριση των αγρών στηρίζονταν παραδοσιακά στο μέσο όρο των εδαφικών ή άλλων ιδιοτήτων του αγρού και οι διάφορες εισροές (λιπάσματα, φυτοφάρμακα, νερό άρδευσης) όπως και οι καλλιεργητικές εργασίες εφαρμόζονταν ομοιόμορφα. Σήμερα, η ανάπτυξη νέων τεχνολογιών στη γεωργία επέτρεψε την εκτίμηση της παραλλακτικότητας των αγρών και οδήγησε στην ανάπτυξη ενός νέου κλάδου της Γεωπονικής Επιστήμης, της Γεωργίας Ακριβείας (ΓΑ).

Η βασική αρχή της ΓΑ είναι η διαχείριση του αγρού με βάση **ζώνες διαχείρισης** δηλαδή περιοχών του αγρού που χαρακτηρίζονται από κοινά εδαφολογικά ή αγρονομικά χαρακτηριστικά. Για το σκοπό αυτό, η ΓΑ στηρίζεται αφενός στην **καταγραφή** στοιχείων του αγρού και αφετέρου στην **επεξεργασία** των δεδομένων που συλλέχθηκαν με στόχο το ορισμό ζωνών διαχείρισης. Η πρόοδος της Γεωργίας Ακριβείας τα τελευταία έτη στηρίχθηκε στην ανάπτυξη των ηλεκτρονικών συστημάτων και της πληροφορικής, στη βελτίωση της ακρίβειας των συστημάτων γεωγραφικού εντοπισμού (GPS: Παγκόσμιο Σύστημα Προσδιορισμού Θέσης) και στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών αισθητήρων μέτρησης που κατέστησαν δυνατή τη χαρτογράφηση διαφόρων παραμέτρων της καλλιέργειας (έδαφος, βλάστηση, παραγωγή κλπ).

Η Αμπελουργία Ακριβείας (ΑΑ) είναι η εφαρμογή της μεθοδολογίας της ΓΑ στους αμπελώνες. Στο πλαίσιο της ΑΑ, έχουν χρησιμοποιηθεί για τη χαρτογράφηση της παραλλακτικότητας του αμπελώνα τόσο η καταγραφή της παραγωγής κατά τον τρυγητό όσο και αυτή των ιδιοτήτων του εδάφους. Ωστόσο, η χαρτογράφηση των ιδιοτήτων του φυλλώματος με τη χρήση οπτικής τηλεπισκόπησης αποτελεί την πλέον συνήθη πρακτική στο πλαίσιο εφαρμογής ΑΑ διότι δίνει σταθερές ζώνες που συνδέονται συνήθως αντίστοιχες διαφορές στην ποσότητα και ποιότητα της παραγωγής της αμπέλου. Οι πιο συνηθισμένες μέθοδοι τηλεπισκόπησης είναι οι αεροφωτογραφίες, οι δορυφορικές εικόνες αλλά πρόσφατα και επίγειοι φασματικοί αισθητήρες και τα μη επανδρωμένα εναέρια οχήματα.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα των έως σήμερα εφαρμογών ΑΑ, το μέγεθος της παραλλακτικότητας των αμπελώνων καθιστά ιδιαίτερα επωφελή, οικονομικά και περιβαλλοντικά, τη διαχείριση τους σύμφωνα με ζώνες διαχείρισης καθώς δίνει τη δυνατότητα εφαρμογής μεταβλητών καλλιεργητικών φροντίδων για κάθε τμήμα του αγρού ανάλογα με τις πραγματικές του ανάγκες (λίπανση, άρδευση, φυτοπροστασία κ.λπ.) ή διεξαγωγής επιλεκτικού τρυγητού για την παραγωγή οινικών προϊόντων διαφορετικής τυπολογίας και τιμής.